Melk, 1471

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Cum iam hora refectionis appropin
quaret & minister refectorij sonatiu
cerusiam administrare conaret. ui
qd tiperum nuncupat ad cellarium
deportat. & ante mis quo cerusia
dita erat apponi. tractoq; serraculo
potu mitipu currere limit. Que sibi
to patris impio magnoald sonatiu
celerit uacuuit. At ille ardens obedi
entie igne obseruare meatu oblitus.
pmiti cursu ad btu pgit uitru. & serra
culu quem ducaculum uocant manu
deferens. Ante aspectu beati magnoal
di astitit uidentib sanctissimis uiris co
Postqua autem Columbano & gallo.
sibi uir dei magnoald uoluere
rat impare de pmisit. interroga
uit eum. Quid est sonari qd tenes i
manu tua? At ille uiso serraculo re
cordat negligentie. uelocit ad cellari
um redit. estimans nichil inuase de
quo cerusia rerum relut i mal sisse. In
tuitus g uidit supra tiperu cerussim
cerusse equalis & qita rotunditas
infra apei merat corona. tali malta
cerusse urna uideret. & nec minima
stillam foris cerdisse. Poslit ui sonari
illud magnu miraculu inspiciens:
ad pedes beati magnoaldi accessit. na
rans ei ea que de sicera uidit. Ille pa
uore pulsus qd agere deberent igno
rans. concit preceit ad Wimgozum
pbm. Cui assumens secum ad cella
ru duxit. & oia sedin narracionem
pueri sonary inuenit. Cornues ergo
ad pedes eius. ita locut est. Dne Wi
mgoze quid dicturi sum d no patri
columbano. si hec audierit? At ille re
spondens ait. Absit fiat ut ma rpi
tanto uiro patriq; uro celet. Et con
tito gradu preterunt. ambo uene
runtq; ad pedes columbani. & narrau
runt ei oia que acciderant. Quib bto
columbanus ait. Fres mei hic ni mei me
ritis factu est. sed mtcessione uiri isti
magnoaldi. Ille hec audiens pstrat
se ad pedes eius & dixit. Dne pte noli
hoc dicere. qa scio puris meritis hoc
datum esse si meis. Ait btus columbanus
Tace mqt fr. scio utiq;. Nam ego uidi
angelum dei precedente te qndo sona
trium uocabas: qui facto signo crucis
sup tiperu stetit sicera in modu corone
sicut uidistis. O magnu diuine donu
que adhuc neophito seruo suo gram
conferre dignatus est. ut iam magis
mt fres uocetis. Adhec cotinuit bto
magnoaldus gras agens deo in corde
suo detanta miseritordia sua.
Eodem itaq; tempore cu sub
quodam scopulo mt uasta te
remi icumo corp afficeret.
bto columbanus & gall. & nihil aliud pt
ruris poma in cibos carpe ualeret:
venit quidam die assueta abdite uo
racitatis fera ursus. cepitq; necessari
os delambere cibos. at passim poma
ore detrahere. Cuq; iam hora refectioni
adueniset. dixit. ad btum magnoaldum.
Fr tibi cognita st poma meliora. ui
de & defer nobis assueta mesura pomo
rum. Qui cum abisset ursu mqt mt
densaru fructices rubq; psperit. ac po
ma lambendo carpe. Videns nanq; ei
magnoaldus iussa patris impleere ti
muit ualde. Sed confortat in dno. mu
mens se signaculo scē crucis. Ait ad
feram. In noie dni mei ihu xpi sta
paulisper usq; dum eligam poma que
patribus mis ferendu st. & parte er